

EMMA CHASE

Getemd

Karakter Uitgevers B.V.

1

De afgelopen weken is het me duidelijk geworden dat vrouwen soms graag willen huilen. Ze huilen om boeken, tv-programma's, die vreselijke reclames over mishandelde dieren, en films; vooral om films. Waarom zou je expres iets gaan kijken terwijl je weet dat het je ongelukkig gaat maken? Dat slaat helemaal nergens op.

Maar dat is oké. Ik heb besloten dat dat gewoon weer iets is wat ik nooit van mijn vriendin zal snappen. Ja, ik zei vriendin. Dee Warren is officieel mijn vriendin.

Nog een keer voor de mensen die het niet goed hebben verstaan: vriendin! Delores. Van mij!

Nu klink ik misschien als een tienermeisje dat geobsedeerd is door een of andere jonge god, maar dat kan me geen moerschelen. Want dit was een moeilijke, maar verdiende overwinning. Als je eens wist wat ik allemaal heb moeten slikken om haar tot de mijne te maken, dan zou je het begrijpen.

Hoe dan ook, om nog even terug te komen op wat ik net zei: meiden zijn dol op huilen. Maar dit is niet een van dat soort verhalen. Er is geen stervende beste vriend of vriendin, geen duister en gekweld verleden; er zijn geen verborgen geheimen, geen sprankelende uitmaakscènes tussen vampiers en geen kinky neukpartijen.

Nou ja... Oké, er zijn wel wat kinky neukpartijen, maar dan van het leuke soort.

Dit is het verhaal van een player die een prettig gestoorde meid tegenkomt. Ze worden verliefd en de player is voorgoed veranderd.

Het is een verhaal dat je vast al eens eerder hebt gehoord, misschien zelfs wel van mijn vriend, Drew Evans. Maar weet je, terwijl hij en Kate al hun sores aan het uitzoeken waren, was er een heel parallel universum waarin Delores en ik leefden en waar jij niets van weet. Dus lees vooral verder, ook al denk je misschien dat je al weet hoe dit afloopt. Want het beste deel van een *road trip* is niet bij de bestemming aankomen. Het draait juist om alle onverwachte dingen die onderweg gebeuren.

Voor we beginnen moet je eerst wat achtergrondinformatie hebben. Punt één: Drew is een geweldige kerel, een echte vriend. Als wij de *Rat Pack* waren, dan was hij Frank Sinatra en dan zou ik Dean Martin zijn. Hoewel Drew en ik close zijn, verschillen we van mening over vrouwen. Op dit punt van ons verhaal ziet hij zichzelf als vrijgezel voor het leven. Hij heeft allerlei regels over nooit iemand meenemen naar zijn appartement, dat hij nooit uitgaat met iemand van het werk en dan is er nog De Hoofdregel: spreek nooit twee keer met dezelfde vrouw af.

Mij kan het aan de andere kant niet schelen waar ik neuk: bij mij thuis, bij haar thuis, op het observatiedek van het Empire State Building.

Dat was nog eens een geweldige nacht.

Ik ben er ook niet op tegen om met iemand van het werk af te spreken, hoewel de meeste meiden in mijn beroep te gestrest zijn. Het zijn over het algemeen kettingrokende, door koffie geobsedeerde, lichtgeraakte vrouwen. Ik vind het geen probleem om meerdere keren met dezelfde vrouw af te spreken, zolang het maar gezellig blijft. En op een dag kom ik de juiste vrouw

tegen en dan ga ik voor het hele plaatje: huwelijk, kids, en ga zo maar door.

Maar tijdens mijn zoektocht naar de perfecte vrouw? Dan vermaak ik me prima met de kandidaten die af gaan vallen.

Punt twee: ik ben echt een optimist. Ik verlies de moed niet zo gauw. Ik heb een geweldig leven: een goede carrière waardoor ik de beste mannspeeltjes op aarde kan kopen, gave vrienden en een aparte, maar geweldige familie. ‘Emo’ komt niet voor in mijn woordenboek, maar YOLO had een van mijn doopnamen moeten zijn.

En dan komen we bij Delores Warren aan. Dee, als je haar niet tegen de haren in wilt strijken. Dat is tegenwoordig een aparte naam, maar hij past perfect bij haar. Ze is apart, anders, op een fantastische manier. Ze is eerlijk tot op het bot, met de nadruk op ‘tot op het bot’. Ze is sterk en het kan haar geen bal schelen wat andere mensen van haar denken. Ze is honderd procent zichzelf en is zeker van zichzelf en van wat ze wil. Ze is wild en bloedmooi, als een ongetemde volbloed die het best rent zonder zadel.

En dat was waar ik bijna de mist in ging. Ik wilde haar temmen. Ik dacht dat ik daar het geduld voor had, maar ik zette haar te veel onder druk en trok te hard aan de teugels. Dus brak ze die.

Ben je beledigd dat ik de vrouw van wie ik hou met een paard vergelijk? Doe verdomme niet zo moeilijk, zeg. Dit wordt geen verhaal waar de ‘politiecorrectpolitie’ van zal genieten.

Maar nu loop ik op de zaken vooruit. Je hoeft alleen te weten dat Kate Brooks onze collega is en de beste vriendin van Delores, de Shirley van Dee’s Laverne. En in al die jaren dat ik Drew ken, mijn hele leven dus, heb ik hem nog nooit op een vrouw zien reageren zoals hij op Kate reageert. De aantrekkingskracht tussen hen was tastbaar, ook al was de sfeer in het begin vrij

vijandig te noemen. Het was overduidelijk dat ze het allebei zwaar te pakken hadden.

Nou ja... voor iedereen, behalve voor hen.

Kate is, net als Delores, een geweldige meid. Het soort vrouw dat, met de onsterfelijke woorden van Eddie Murphy in *Coming to America*, zowel de intelligentie als de lendenen van een man kan stimuleren.

Alles duidelijk? Mooi. Dan gaan we nu echt beginnen.

Zo'n vier weken geleden is mijn leven veranderd. Op een normale, gewone dag, toen ik de vrouw ontmoette die alles behalve gewoon is.

VIER WEKEN EERDER

‘Matthew Fisher, Jack O’Shay, Drew Evans, dit is Dee-Dee Warren.’

Liefde op het eerste gezicht bestaat niet. Dat is gewoon niet mogelijk. Het spijt me als ik je fantasie verpest, maar zo is het nou eenmaal. Wat niet weet, deert misschien niet, maar als je het oppervlakkige laagje geluk weg pelt, dan blijft het gebrek aan informatie over.

Om echt van een ander te houden, moet je haar eerst kennen: de aparte trekjes, haar dromen, waar ze pislinc van wordt en waar ze om moet lachen, haar sterke en zwakke punten en haar gebreken. Heb je ooit dat citaat uit de bijbel gehoord? Dat ene dat altijd op bruiloften wordt voorgelezen? ‘De liefde is geduldig en vol goedheid...’ Ik heb mijn eigen versie daarvan: liefde is het missen van iemands ochtendadem. Het betekent dat je haar mooi vindt, ook al is haar neus zo rood als een tomaat en staat haar haar alle kanten op. Bij liefde draait het er niet om dat je bij iemand blijft ondanks al haar grillen en gebreken; het gaat erom dat je juist vanwege die dingen dol op haar bent.

Maar lust op het eerste gezicht, dat bestaat echt. En het komt ook veel vaker voor. Het is zelfs zo dat als de meeste mannen een vrouw ontmoeten, ze binnen de eerste vijf minuten weten in welke van de drie categorieën ‘neuken, vermoorden, trouwen’ ze valt. Voor mannen is de neukdrempel vrij laag.

Ik zou je graag vertellen dat Dee’s ogen, haar glimlach, de klank van haar stem of zoiets romantisch me als eerste was opgevallen. Maar dat was niet het geval. Het waren haar tieten. Ik ben altijd al een borstenman geweest en Dee had een fantastisch setje. Ze puilden net een beetje uit haar strakke knalroze topje. Ze werden net genoeg bij elkaar gedrukt voor een verleidelijk decolleté dat schitterend werd omlijst door een zachte grijze trui. Voor ze ook maar een woord tegen me had gezegd was ik ‘in lust’ met Delores Warrens tieten.

Nadat ze eventjes met Drew heeft gekletst, trek ik haar aandacht. ‘Zo... Dee-Dee... Is dat een afkorting? Van Donna of Deborah?’

Warme goudbruine ogen kijken me aan.

Maar voor ze iets kan zeggen, verklapt Kate het antwoord al. ‘Delores. Net als haar oma. Ze vindt het vreselijk.’

Delores werpt Kate speels een dodelijke blik toe.

Als je indruk op een vrouw wilt maken, dan is humor altijd een goede manier. Het laat een vrouw weten dat je slim en intelligent bent en vol zelfvertrouwen zit. Heb je ballen? Wees er trots op.

Daarom zeg ik tegen Kate’s vriendin: ‘Delores is een schitterende naam, voor een schitterende vrouw. Daar komt nog eens bij dat het rijmt... op clitoris. En daar ben ik pas echt goed mee. Ik ben een grote fan.’

Zoals gepland krijg ik hier meteen reactie op. Ze glimlacht loom en laat een vingertop suggestief langs haar onderlip glijden.

Als een vrouw haar lichaam aanraakt in reactie op iets wat een man zegt? Dat is een goed teken.

Dan kijkt Dee-Dee weg en ze zegt tegen ons groepje: 'Ik moet ervandoor. Werk, werk, werk. Leuk jullie te hebben ontmoet, jongens.' Ze geeft Kate een knuffel.

Ik krijg een knipoog. Oók een goed teken! Ik kijk haar na terwijl ze wegloopt en het valt me meteen op dat het zicht op haar achterkant bijna net zo super is als op haar voorkant.

'Moet ze aan het werk?' vraagt Drew. 'Ik dacht dat de stripclubs pas om vier uur opengaan.'

Daar heeft hij wel gelijk in. Als je naar zoveel stripclubs als wij bent geweest, dan is er een patroon. De kleren die de vrouwen dragen – het beetje dat ze dragen – lijken op elkaar. Alsof ze allemaal naar dezelfde winkel gaan. En Dee heeft overduidelijk de Strippers 'R' Us-uitstraling.

Maar dat kan ook gewoon *wishful thinking* van mijn kant zijn. Het zou toch gaaf zijn als ze een danseres was. Die zijn niet alleen heel lenig, maar het zijn ook echte feestbeesten, totaal ongeremd. Het feit dat ze over het algemeen een lage dunk hebben van mannen is ook een pluspunt. Want dat betekent dat het kleinste hoffelijke gebaar met extreme dankbaarheid wordt ontvangen. En een dankbare stripper is een stripper die je pijpt.

Maar Kate helpt me uit die droom. 'Dee is geen stripper. Ze draagt die kleren gewoon om mensen op het verkeerde been te zetten. Zodat ze zich lam schrikken als ze horen wat ze eigenlijk doet.'

'Wat doet ze dan?' vraag ik.

'Ze is raketgeleerde.'

Jack leest mijn gedachten. 'Wat de fuck?'

'Nee, echt. Delores is scheikundige. NASA is een van haar klanten. Haar laboratorium werkt aan de efficiëntie van de

brandstof die ze voor spaceshuttles gebruiken.’ Ze huivert. ‘Dee-Dee Warren met toegang tot zeer explosieve stoffen... Daar probeer ik maar niet te vaak aan te denken.’

En nu is mijn nieuwsgierigheid bijna net zo sterk als mijn lust. Ik ben altijd al dol geweest op het ongewone, het exotische, wat betreft vrouwen, muziek en boeken. En, in tegenstelling tot Drew, van wie het appartement tot in de kleinste details is ingericht, neig ik meer naar stukken met een verleden. Zelfs als ze niet bij elkaar passen; niet-traditioneel is altijd interessant.

‘Brooks, je moet een goed woordje voor me doen. Ik ben een aardige kerel. Laat me je vriendin mee uit nemen. Ze krijgt er geen spijt van.’

Kate denkt er even over na. Dan zegt ze: ‘Oké. Tuurlijk. Je lijkt me wel Dee’s type.’ Ze geeft me een neongroen visitekaartje. ‘Maar ik moet je waarschuwen. Ze is het soort vrouw dat mannen met een gebroken hart achterlaat. Als je een nacht of twee lol wilt hebben, dan moet je haar vooral bellen. Als je op zoek bent naar iets serieuzers, dan kun je dat beter laten.’

En nu weet ik hoe Sjakie zich voelde toen hij het laatste gouden toegangskaartje voor Wonka’s Chocoladefabriek kreeg. Ik sta op en geef Kate een kus op haar wang. ‘Jij bent mijn nieuwe allerbeste vriendin.’ Ik overweeg even haar ook te omhelzen – gewoon om mijn chagrijnig kijkende maat te zieken – maar ik wil geen stomp in mijn ballen, die moeten in topvorm zijn.

Kate zegt tegen Drew dat hij niet zo moet pruilen, en hij maakt een opmerking over haar borsten, maar ik luister maar half. Want ik heb het te druk met nadenken over waar ik met Delores Warren zal afspreken voor een of meerdere drankjes. En over alle heerlijk geile activiteiten die ongetwijfeld zullen volgen.

Zo is het dus begonnen. Het was niet de bedoeling dat het ingewikkeld zou worden: geen liefde op het eerste gezicht, geen grootse gebaren, geen gekwetste gevoelens. Het zou gegarandeerde seks zijn, een pleziertje, een onenightstand met een optie op een tweede nacht. Kate had me verteld dat Dee het graag zo had, en dat was precies waar ik naar op zoek was. Dat was alles wat ik ervan had verwacht.

Elvis Presley had gelijk. *Fools rush in...* Idioten denken niet na. En als je het nog niet doorhad: ik ben een ongelooflijke idioot.

Lees snel verder voor een exclusief bonusverhaal van
New York Times-bestsellerauteur Emma Chase!

Echt verbonden?

Kate, Drew en Billy zijn interessant gezelschap bij de bruiloft van Matthew en Dee-Dee. Kunnen ze zich lang genoeg gedragen zodat Matthew en Dee-Dee een geweldige dag hebben?